

שהתירו לעצמם להתנבא. נקראות היום התחזיות שלהם כהומורסקות עגומות.

ב-17 במאי 1977 נתן העם גטיפיטורין לתנועת העבודה, שהצליחה להונות אותו שנים ארוכות, ובאותה הזדמנות גם שם לצחוק את התיאוריות המלומדות של יודעי ח"ן.

אלא שראה זה פרא: מסתבר שלא רק תנועת העבודה אינה מצי ליחה לתרגם את רעיונותיה הצדי קניים ולשון המציאות, למרות השילטון הפוליטי שהיה מרוכז בי ידיה — אלא שגם הליכוד, המצוי היום בשילטון הפוליטי, אינו מקי יים (מרבית המזל!) מה שהבטיח.

אמת ויציב: הליכוד הבטיח כבר בתע-

לא פחות מ־שלוש, הרי תמורת שלום יקבלו שלום, ושטחים — הם מלהזכיר.

והנה: בקמפ־דייוויד הסכימה ישראל לא רק להחזיר למצריים את כל סיני, אלא גם לכן, שדגם הסדר הזה ישמש גם לגזרות האחרות. כלומר: גם שם, שטחים תמורת שלום, ולא „שלום תמורת שלום“. היום אמנם מנסה בגין לדחות את מועד פרעון השטר, ואולי הוא מקווה שעל משהו אחר יהיה לפרעו, אך את הנעשה קשה היה להשיב.

לא רק בבגין המדובר. כיצד זה אירע שהמערכת הפוליטית בישראל התרגלה כה מהר לרעיון „המטורף“, שתמורת שלום משלמים בשטחים, ואפילו בהורדת יישובים — אותו רעיון, שחודשים לא רבים

חלק קטן מבין 600 אלף אנשי היישוב הזחיק שולמים במדינה

מולת הבחירות שלו שיביא את השלום, ועוד לפני הבחירות, כנראה, לא היה אדם אחד בעולם שרצה בשלום יותר ממר בגין. אך מי היה חולם שלגבי אופן השגת השלום יקבל בגין דווקא את גירסת שלי" — כל השטחים תמורת כל ה שלום (לפחות לגבי מצריים, בינתיים)? כדאי לזכור כי בוויכוח הטלוויזיוני הידוע, בין שימעון פרס ומנחם בגין, הציב האחרון מול הפשרה הטריטוריאלית של המערך את נוסחת הפלא של „שלום תמורת שלום“, כלומר: כיוון שהערבים זקוקים לשלום

קודם לכן לא זכה במערכת הבחירות אפילו במניין מנדטים? כיצד זה נזנחו באורח כה משפיל ופיתאומי העמדות הסביריות, השקולות וההגיוניות כל־כך של שלום־תמורת־שלום או פשרה־טריטוריאלית וגבולת־ביטחון?

עניין זה, של עליית הליכוד לשילטון, מעלה עוד כמה שאלות מטרידות: כיצד קרה שמעורבות המדינה בחיי הכלכלה לא פחתה — ועל־פי דברי פרופסור מילטון פרידמן, לפחות, אף גברה? (ונראה שהוא צודק: קנה־המידה בעניין זה הוא גודלו

של התקציב לעומת התוצר הלאומי, ובימי שלוט הליכוד השתפר היחס לטובת ה־תקציב). כיצד אירע הדבר, שאף שהליכוד הבטיח להוריד את האינפלציה ל־15% בשנה, הצליח להעלותה ל־100% בערך, וזו עדיין לא המילה האחרונה? כיצד אירע שהמערך מנסה לא אחת לאגף את הליכוד מימין?

מדוע הם משקרים?

היסטוריה הקצרה של מדינת ישראל ראל מעמידה, אם כן, קושי חמור בפני אותם הטוענים כי ההחלטות החשובות

בצורת כל המוסדות החשובים במדינה יושב אותו טיפוס של בן־אדם

מתקבלות במערכת הפוליטית. נראה בעליל כי מהלך העניינים בכל התחומים החשובים הוא בניגוד להשקפותיהן ולמדיניותן המוצהרת של המיסגרות הפוליטיות שבישילטון. ואפילו אם יאמרו לנו שכל הפורי ליטיקאים שבשילטון הם שקרנים, האומרים דבר אחד ומתכוונים מלכתחילה לעשות את היפוכו, עדיין אין זה פותר את הבעיה, שכן אז נשאלת השאלה: מדוע הם משקרים? טובת מי הם משקרים? האמנם לא ברור לאנשי הליכוד כי מדיניותם מוליכה אותם לאובדן השילטון, כשם

שמדיניותו של המערך הולכה אותו לאובדן שילטונו?

כך חוזרים לנקודת־הפתיחה: ההחלטות הפוליטיות החשובות אינן מתקבלות רק במערכת הפוליטית הרשמית, הנבחרת והממוינת. המדיניות החברתית והכלכלית אינה נקבעת עדיפי המצעים הרישמיים של מופלגות־השילטון. צריך לחפש הסבר אחר, אם רוי צים באמת לחבין מה קורה.

נקודת־המוצא היא מוצאם של האנשים שבשילטון, בכל סוגי השילטון: הפוליטי, החברתי, הכלכלי, הצבאי והתרבותי. כש־יהיה ברור מי הם, ניתן יהיה להבין אילו

אינטרסים הם מייצגים. יתגלה כיצד מאחד אותם האינטרס העליון המשותף, המגמד את ניגודי האינטרסים וההשקפות שבעטיים נערך, לכאורה, מאבק־איננים במערכת הפוליטית.

אפשר כבר לקבוע שמוצאם ב־600 אלף היהודים של היישוב, אך זה עדיין אינו מסביר הרבה. פרק זה ניסה רק להצביע על הצורך בהסבר שונה מההסבר המקובל, הפרק הבא יתחיל להגדיר את טיבם של האנשים השולטים במדינת־ישראל, ולעמוד על טיב הקשרים ביניהם.

שווה לכל מחיר

כך חושבים מיליונים ברחבי העולם. כך תחשוב גם אתה כשתיהנה כמוהם מהטעם היחיד בסוגו של קנט. טעם עדין ומשובח - שילוב של תערובת טבק מעולה ופילטר "מיקרונוייט" המפורסם.

קנט-אתה יכול לנענן בשקט

קנט מדיטריא

תן טרמפ לחייל